

Risikostyring og aktsomhet

KLP skal gjøre aktsomhetsvurderinger i investeringene og kan beslutte aktsomhetsbaserte uttrekk av selskaper dersom det foreligger en uakseptabel risiko for å medvirke til brudd på KLPs retningslinjer basert på en kombinasjon av land-, bransje- og selskapsrisiko.

Internasjonale forventninger

Det stilles stadig høyere forventninger til ansvarlig forvaltning av kapital. Samtidig utvikles verdens kapitalmarkeder og gjør det mulig å investere effektivt i nye markeder. Innenfor ESG-området øker risikoen betydelig ved investeringer i noen av disse markedene. Det må vi håndtere, samtidig som vi etterlever de forventninger som stilles til oss som forvalter av pensjon- og sparepenger.

FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter, samt OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper retter forventninger til aktsomhet. OECD har utarbeidet en sektor anbefaling for hvordan institusjonelle investorer i praksis forventes å jobbe. Investorene anses *ikke* å ha ansvar for brudd som selskaper i porteføljen gjør seg skyldig i, men investorer har et ansvar for å gjøre en aktsomhetsvurdering i investeringsprosessen – og bruke de virkemidler de har til å påvirke.

Vurdering av risiko

Rammeverk for risikostyring og aktsomhet i investeringer har en tredimensjonal inngang. Samtidig er det bygget på de retningslinjer og virkemidler KLP allerede har etablert og implementert. Tanken er at rammeverket skal anvendes forut for nye investeringer og i oppfølging av eksisterende investeringer.

Det er tre forhold og kombinasjoner av disse som gjør at risiko for medvirkning til brudd gjennom investeringer kan være høy:

1. Landrisiko - det landet der investering og/eller virksomhet er
2. Industririsiko - den sektoren og/eller produktet investeringen omfatter
3. Selskapsrisiko - det aktuelle selskapets virksomhetsstyring.

Det er mulig å gjøre gode og ansvarlige investeringer i selskaper også i høyrisikoland og i høyrisikobrancher. Risiko vil i de fleste tilfeller reduseres ved ansvarlig virksomhetsstyring. Derimot kan det også være forhold ved selskapet som øker risikoen for brudd, som for eksempel eierstruktur. Dersom forholdene er så alvorlige at selv ansvarlig virksomhetsstyring ikke er tilstrekkelig for å redusere risiko, vil dette medføre en anbefaling om uttrekk. Begrunnelsen vil alltid søke å knytte selskaper til brudd (slik det gjøres i dag), men vil også kunne begrunnes under en samlet vurdering av høy risiko.

I KLPs gjeldende praksis for ekskluderinger er bevisbyrden for uttrekk tillagt KLP. Ved en dokumentert høy risiko er det nå motsatt. Det aktuelle selskap må kunne forvise KLP om at det har retningslinjer og kontroller som sikrer en forsvarlig og akseptabel risiko. Dette er et viktig prinsipp, da den høye risiko i flere markeder kommer som følge av manglende ytringsfrihet, svak regulering og håndhevelse, samt et fravær av et kontrollerende sivilsamfunn og uavhengig media.

KLP vil praktisere åpenhet om aktsomhetsbaserte uttrekk ettersom åpenhet bidrar til meningsutveksling, økt bevissthet, økt kvalitet i prosesser og beslutninger, samt større effekt og påvirkning.